

ת"פ 30690/08/21 - מדינת ישראל נגד רון בוקרה - בעצמו

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 30690-08-21 מדינת ישראל נ' בוקרה

לפני כב' השופטת זהר דולב להמן

מדינת ישראל המאשימה

ע"י ב"כ עוה"ד לירון גרינברג, עוה"ד ליטל נאווי ועוה"ד לימור כהן

נגד

רון בוקרה - בעצמו

הנאשם

ע"י ב"כ עוה"ד יפעת זינר

גזר דין

כתב האישום, הכרעת הדין והסדר הטיעון

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו מיום 6.2.22 בכתב אישום מתוקן בעבירת **התפרצות למקום תפילה**, בהתאם לסעיף 406(א) ל-**חוק העונשין**, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**), בכך שביום 25.1.21, בשעה 03:30 או בסמוך לכך, נכנס הנאשם לבית הכנסת רשב"י ברחוב זבולון 11 באשקלון (להלן: **בית הכנסת**), לאחר שפירק רשת החלון ופתח חלון זכוכית תפילה קטן (להלן: **החלון**). משנכנס לבית הכנסת, חיטט הנאשם בארונות ובתאים אישיים של המתפללים, עלה לעזרת נשים, המשיך לחטט בתאים ויצא מבית הכנסת דרך החלון.

2. במסגרת הסדר הטיעון תוקן כתב האישום והוסכם על הפניית הנאשם לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר בעניינו, וכי כל צד יטען לעונש באופן פתוח לאחר קבלת התסקיר. כב' הש' טל לחיאני שהם נעתרה להסכמת הצדדים, הפנתה הנאשם לשירות המבחן ודחתה הטיעונים לעונש ליום 10.7.22. כב' סגנית הנשיא הש' חלפון נזריאן נעתרה לבקשת ב"כ הנאשם והדין נדחה בהתאם להמלצת שירות המבחן ל-30.10.22. בהמשך דחתה כב' סגנית הנשיא הש' חלפון נזריאן את הדיון ליום 25.12.22 בשל חילופי המותבים ומועד זה נדחה ל-19.1.23 מאילוצי יומן. בהסכמת הצדדים הדיון נדחה בהתאם להמלצת שירות המבחן ל-3.4.23 - מועד בו נשמעו טיעוני הצדדים לעונש. נוכח מועד מסירת הודעת ההגנה בנושא החשש לפגיעה בתעסוקה, מועד מתן גזר הדין נדחה ל-14.6.23.

סוגיית ביטול הרשעת הנאשם

3. "**אי הרשעה אינה עונש**" כפי שנקבע ב-רע"פ 3195/19 **אגוזי נ' מדינת ישראל** (4.7.19), אליו הפנתה ב"כ המאשימה ו"**שאלת אי הרשעה היא שאלה עצמאית ונפרדת אשר נבחנת במחוזותינו בהתאם לתנאי הלכת כתב**" (ההדגשה לא במקור - זד"ל). בסעיף 7 לפסק דינה ב-ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** (21.8.97) (להלן: **הלכת כתב**), קבעה כב' הש' דורנר, כי "**הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני**

גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל" [ההדגשות לא במקור - זד"ל].

4. ב-הלכת כתב נקבע גם כי סיום הליך ללא הרשעה יעשה במקרים נדירים וחריגים ביותר. כך, ובהתאם ל-הלכת כתב, על ההגנה לשכנע את בית המשפט שהנזק - העלול להיגרם לנאשם אם יורשע - חמור במיוחד ובלתי מידתי בהשוואה לנזק שייגרם לציבור, אם ההליך יסתיים ללא הרשעתו. בענייננו, נימוקי ההגנה והמלצת שירות המבחן, נעוצים בנסיבות ביצוע העבירה, בנסיבותיו האישיות של הנאשם, וכן בחשש שההרשעה תפגע בשיקומו ובעתידו.

סוג העבירה, נסיבות המקרה ושיקולי ענישה

5. מקובלת עלי טענת ב"כ המאשימה, כי בעבירת ההתפרצות לבית תפילה פגע הנאשם בערכים מוגנים של זכות הקניין, הפרטיות והבטחון האישי. מנגד מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם כי נסיבות ביצוע העבירה הן לא מהחמורות. הנזק שעלול היה להיגרם מביצוע העבירה לא מבוטל, אך בפועל לא נגרם נזק והנאשם לא ביצע עבירות נוספות, כגון היזק לרכוש, השחתה או גניבה.

6. עיון בפסיקה מלמד על מנעד רחב, הן בכל הנוגע ליישום הלכת כתב וסיום ההליך בביטול הרשעה והן בכל הנוגע לענישה בעבירת התפרצות מבלי שבוצעו עבירות נוספות. אופן סיום ההליך, בין בביטול ההרשעה ובין בענישה צופה פני עתיד או ענישה מוחשית - תלוי, בין השאר, בנסיבות ביצוע העבירה והאם בוצעו עבירות נוספות. ברי כי כל מקרה לנסיבותיו ויש לאבחן בין המקרים השונים לבין המקרה שלפנינו, אם כי קיימת פסיקה ממנה ניתן לגזור אמות מידה רלוונטיות, הכל כמפורט להלן:

א. ע"פ 8169/20, 8447 ש' **שלום וגיורא נ' מדינת ישראל** (26.8.21) (להלן: **ענין שלום**) - בוטלה הרשעת המערערים ב- **סיוע להפרת אמונים**, במסגרתו נתנו מתנות לעובדות ציבור שטיפלו בבקשות לקבלת אישורי יבוא, אשר הגיש אחר בשמם. נקבע כי רף הסיוע אמנם נמוך, אך "**חמור במידה שמצדיקה הרשעה כשלעצמה**" והגם שאין וודאות כי ביטול ההרשעה יפגע בפרנסת המבקשים - בהינתן גילם (אחד כבן למעלה מ-80 והשני כבן 58), היותם נעדרי עבר פלילי, שזו להם הסתבכותם היחידה והחד-פעמית "**יש לשקול אפוא את הפגיעה במערערים אל מול 'נסיבות עושה' אלה**" והרשעתם בוטלה בדעת רוב בבית המשפט העליון.

ב. **ענין שלום** שונה מעניינו הן בסוג העבירה והן במידת הפגיעה בערכים המוגנים, אולם יש בו כדי ללמד כי גם בעבירות חמורות מזו שלפנינו ניתן לסיים הליך בביטול הרשעה.

ב. רע"פ 3058/18 **רחמילוב נ' מדינת ישראל** (23.4.18), אליו הפנתה ב"כ המאשימה (להלן: **ענין רחמילוב**) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור על הרשעה בהתפרצות לבית מגורים, גניבה, ושימוש ברכב ללא רשות. הושתו על צעיר נעדר עבר פלילי, שהודה והביע חרטה, 14 חודשי מאסר

בפועל, מאסר מותנה, 2,000 ₪ קנס, 18,000 ₪ פיצוי ופסילה בפועל.

הגם שבשני המקרים מדובר בעבירת התפרצות - **ענין רחמילוב** שונה מעניינו במספר מישורים. ראשית, **רחמילוב** התפרץ במטרה לגנוב ובנוסף גנב ועשה שימוש ברכב ללא רשות. ב- **ענין רחמילוב** קדם תכנון מוקדם, כשהמבקש ערך מספר תצפיו במשך כחודשיים על בית המגורים לגביו קיבל מידע על הימצאות כספת בו. זאת ועוד, לאחר שגרם לבעלת הבית לצאת כשהתחזה בפניה בטלפון לפועל, טיפס **רחמילוב** על גג בית צמוד, קפץ לחצר, פרץ לבית, הלך לחדר השינה בו היתה הכספת, ניתק מקלט הווידאו שהיה מחובר למצלמות האבטחה, ניתק מקיר חדר השינה את הכספת וגנבה עם 16,000 ₪ שהיו בה ועם מקלט הווידאו. משנסע מהמקום מסר הכספת לגורם עלום שם. בנוסף נטל רכבה של אמו, נהג בו ללא רשותה ונטש אותו במקום אחר. להתרשמות שירות המבחן למבקש קווי אישיות מניפולטיביים, לא הביע מוטיבציה לבחון דפוסיו ובחירותיו באופן ביקורתי, עלול לחפש אחר הישגים כלכליים מהירים והתקשה להתגייס להליך טיפולי משמעותי. חרף זאת, נוכח גילו הצעיר והחשש כי הרשעה תפגע בעתידו, המליץ שירות המבחן על ביטול הרשעתו.

ג. רע"פ 1708/08 **לוי נ' מדינת ישראל** (21.2.08), אליו הפנתה ב"כ המאשימה (להלן: **ענין לוי**)- נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דין בו התקבל ערעור המדינה. בגין 4 עבירות כניסה והתפרצות למקום מגורים בכוונה לגנוב, 2 עבירות גניבה, היזק בזדון לרכוש, 2 עבירות החזקת רכוש החשוד כגנוב, והחזקת מכשירי פריצה, הוחמר העונש מ-6 ל-12 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס, על מי שהודה והיה נעדר עבר פלילי, להבדיל מתעבורתי. נקבע כי מצוקה כלכלית לא יכולה להוות עילה לביצוע העבירות, קל וחומר כאשר "**לא בגונב כיכר לחם למאכל ילדיו עסקינן**".

בית המשפט העליון אכן קבע כי יש צורך בהחמרת מדיניות ענישה בעבירות התפרצות לבתי מגורים ועבירות רכוש, שהפכו למכת מדינה - אולם גם **ענין לוי** שונה מעניינו במספר מישורים. ראשית, **לוי** ביצע סדרה של התפרצויות לבתי מגורים, תוך גרימת היזק לדלתות וחלונות, גניבת תכשיטים רבים ויקרי ערך וכסף מזומן. זאת ועוד, **לוי** אמנם נעדר עבר פלילי, אולם נדון לשל"צ בבית משפט לתעבורה והתקשה לעמוד בתנאי צו השל"צ שהושתו עליו.

ד. עפ"ג (ב"ש) 27326-12-21 **קיזר נ' מדינת ישראל** (9.3.22) (להלן: **ענין קיזר**) - בית המשפט המחוזי בבאר שבע ביטל הרשעה ב-מסירת ידיעה כוזבת על עבירה מסוג פשע. המערער הודה בכך שהשאיר משאיתו בכניסה לפעמי תש"ז (להלן: **המקום**), בתיאום עם אחר, אשר זמן קצר לאחר מכן לקח את המשאית מהמקום והעבירה למקום אחר. המערער מסר תלונה במשטרה, כי החנה משאיתו במקום בשל תקלה בבלמים וגילה שנגנבה, בידועו שהתלונה כוזבת. נקבע כי במעשיו פגע בטוהר הליכי החקירה, המרצת שווא של היחידות החוקרות לפתוח בחקירה, לעתים גם תוך סיכון חירותם של אחרים ופגע בטוהר המידות ובסדרי המשפט. נקבע כי "**מדובר במעשה אנטי חברתי שלא בכדי ראה המחוקק לייחס לו עבירה נפרדת וחומר בהצדה**", קל וחומר כאשר מסירת הידיעה הכוזבת נועדה לשרת מטרה מתוכננת של הונאת ביטוח. חרף זאת, בקבלו הערעור, קבע כב' הש' ברסלר-גונן דברים היפים גם לעניינו, כאשר מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה שלפני פחותה מזו שנדונה ב-**ענין קיזר** ותוך הפניה בין היתר ל-עפ"ג (ב"ש) 66903-07-20 **אבו מדיעם נ' מדינת ישראל** (30.12.20) (להלן: **ענין אבו מדיעם**, אליו אתייחס בהמשך) -

"ניתן גם בעבירה שכזו להיעזר במקבילית כוחות: ככל שעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים גבוהה, כך יידרשו נימוקים אישיים משמעותיים ביותר ומטבע הדברים יקשה על ההגנה להוכיח כי הפגיעה הנובעת מההרשעה אינה מדתית. מנגד, על הקצה השני של המידרג, ככל שעצמת הפגיעה בערכים המוגנים פחותה, כי אז יקל יותר להניח תשתית להראות כי הפגיעה כתוצאה מההרשעה אינה מדתית ופחות יידרש העושה להצביע על נזקים קונקרטיים ויכול וניתן יהיה להסתפק בהוכחת פגיעה כללית יותר"

ר- **ענין קיזר**, כמו **ענין שלום** דלעיל וכמו **ענין אבו מדיעם** דלהלן שונים מעניינו הן בסוג העבירות והן במידת הפגיעה בערכים המוגנים. לצד זאת, מפסקי דין אלו עולה כי גם בעבירות חמורות מזו שלפניי ניתן לסיים הליך בביטול הרשעה במקרים מסויימים, בהם ניתן להיעזר ב-"**מקבילית הכוחות**", במסגרתה "**ככל שעצמת הפגיעה בערכים המוגנים פחותה, כי אז יקל יותר להניח תשתית להראות כי הפגיעה כתוצאה מההרשעה אינה מדתית ופחות יידרש העושה להצביע על נזקים קונקרטיים ויכול וניתן יהיה להסתפק בהוכחת פגיעה כללית יותר**".

ה. עפ"ג (ב"ש) 66903-07-20 **אבו מדיעם נ' מדינת ישראל** (30.12.20) (להלן: **ענין אבו מדיעם**) - בית המשפט המחוזי בבאר שבע קיבל ברוב דעות הערעור, ביטל הרשעה והשית 10,000 ₪ התחייבות, 140 שעות של"צ, 2,000 ₪ פיצוי ו-12 חודשי מבחן על מי שיחד עם שניים אחרים ביצע תקיפה הגורמת חבלה ממשית, שכללה המטומה בקרקפת, פצעים שטחיים, נפיחות בלסת ורגישות מעל הכתף. בעקבות דין ודברים בין המתלונן לאחיו של המערער (להלן: **האח**), דחף האח את המתלונן, המערער תפס את המתלונן וחנק אותו. האח בעט במתלונן והתוקף השלישי היכה בגבו של המתלונן מכת אגרופ. המערער, בן 26, נעדר עבר פלילי, נשוי בשנית. חש צורך להגן על אחיו. בדיעבד הבין, כי ראוי היה להפריד בין הניצים ולא לנהוג באלימות. שירות המבחן התרשם כי למערער מערכת ערכים נורמטיבית ותפקד באופן תקין במישורי חיו השונים. סיים לימודי רפואה ועתיד לגשת למבחן הרישוי ברפואה. חלפו כ-4 שנים מהאירוע. כב' הש' דנינו קיבל טענת ההגנה וקבע לגבי שתי הדרישות שבבסיס **הלכת כתב** קביעות הרלוונטיות אף לענייננו, הגם שמדובר באירוע חמור עשרות מונים מזה שלפני-

"בין התבחינים הללו מתקיימת מעין 'מקבילית כוחות', במובן זה שכלל שמעשה העבירה חמור יותר, נדרש הנאשם להוכיח פגיעה קונקרטית ולא יהא די בתרחיש תאורטי או אף בהוכחת מידת ודאות קרובה לקיומו של נזק קונקרטי. מנגד, ככל שמעשה העבירה קל יותר, אפשר כי בית המשפט יטה להסתפק בהוכחת פגיעה כללית יותר. אין צריך לומר כי בחינת היחס שבין תבחינים אלו תיעשה רק מקום בו ישתכנע בית המשפט כי סוג העבירה, על נסיבותיה, מאפשר לוותר על ההרשעה מבלי שיהא בכך כדי לפגוע פגיעה חמורה באינטרס הציבורי".

כן נקבע כי "אין סוג העבירה לכשעצמו מחייב הטבעת כתם פלילי בל יימחה על מצחו של המערער" וכי הגם ש-"נגע האלימות מחייב אמירה שיפוטית נחרצת, על מנת למגר את הסברה השגויה לפיה בתי המשפט יגלו סובלנות כלפי אלימות כדרך לפתרון סכסוכים... עם זאת, אין לומר כי כל עבירות האלימות יבואו בקהל סוגי העבירות שלא ניתן יהיה לוותר על ההרשעה בקרב אלו שבוצעו ברף

התחנות של עבירות אלו.

1. עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 64760-02-20 **פאוי' נ' מדינת ישראל** (20.5.20) (להלן: **ענין פאוי'**) - בית המשפט המחוזי בבאר שבע קיבל ערעור על גזר הדין ב-ת"פ 51265-06-18 **מדינת ישראל נ' פאוי'** (29.1.20), אליו הפנתה ב"כ המאשימה והפחית עונשו של המערער, כך שהושתו עליו 13 חודשי מאסר חלף 36 (שכללו הפעלת מאסר מותנה מחציתו במצטבר) והמאסר המותנה הופעל כולו בחופף.

2. **ענין פאוי'** שונה אף הוא מעניינו בנתונים רבים. ראשית מדובר במי שהורשע על פי הודאתו בלא פחות מ-8 אישומים בעבירות התפרצות לבית תפילה וגניבה, גניבה, פריצה לרכב וגניבה. 7 אישומים בוצעו בתקופה שבין 23.5.18 לבין 11.9.18 המערער התפרץ 4 פעמים לבית כנסת בדימונה דרך חלון שלא היה נעול וגנב כסף מקופות צדקה. בנוסף גנב תיק מחדר כושר; גנב מפתח של בית עסק שנשכח במנעול העסק, מתוך כוונה להתפרץ, אך התחרט; שבר חלון מונית וגנב מתוכה 30 ₪ במטבעות. העבירות בוצעו זמן קצר לאחר שחרורו ממאסר, כשתלוי ועומד מאסר מותנה בר-הפעלה, למימון התמכרותו לסמים, לאחר שנסיונות גמילה וטיפול עוד מתקופת נעוריו - כשלו. המערער נקלט בקהילת "הדרך", הביע מוטיבציה גבוהה לטיפול וערך מאמצים גדולים לאסוף עצמו, לתפקד באופן מיטבי והצליח לקדם עצמו, אולם בשלב מסוים חווה רגרסיות וקושי בוויסות עצמי, התקשה לעמוד בדרישות והושעה. בהיותו משוחרר בתנאים מגבילים ביצע המערער עבירה נוספת של פריצה לבית כנסת וגניבת כ-300 ₪ מקופות הצדקה, שצורף לתיק המקורי. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית. לחובת המערער עבר פלילי מכביד לרבות בעבירות רכוש, בגין ריצה עונשי מאסר.

3. בעניינו, מדובר בעבירה 1, של התפרצות 1 לבית כנסת 1. מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם, כי בהינתן שלא נגנב דבר, לא ניזוק ולא הושחת רכוש - הנזק לא נמצא ברף גבוה. נסיבות ביצוע העבירה לא חמורות, מבלי להקל ראש בחשיבות של בית הכנסת והסיבות שהובילו את הנאשם לביצוע העבירה הן חוסר יכולתו לחזור לביתו באילת, היותו רעב ומשכך תר אחר סוכריות שנזרקות בבר מצווה. משכך אין מקום לקבל המתחם לו עתרה ב"כ המאשימה בטיעוניה, 12-24 חודשי מאסר בפועל. זאת ועוד, עולה מהמקובץ כי **סוג העבירה, בנסיבותיה, לא תומך בהעדפת ההרשעה על פני ביטולה ואין בביטול ההרשעה בתיק שלפניי כדי להוות פגיעה באופן מהותי בשיקולי הענישה אחרים.**

הפגיעה בנאשם

4. בעניינו של הנאשם הוגשו 4 תסקירים בתאריכים **29.6.22, 12.9.22, 10.1.23, ו-22.3.23**, כמפורט להלן:

א. בתסקיר הראשון מ-29.6.22 התייחס שירות המבחן לרקע האישי והמשפחתי - הנאשם יליד צרפת, כבן 24, רווק. ה-3 מבין 4 ילדי הוריו, שבגילאי 17-30 שנים. הוריו התקשו להוות גורם סמכותי ומציב גבולות עבורו. מאז עלייתו ב-2006 בגיל 8 גר עם בני משפחתו באילת. רכש השפה העברית והשתלב במסגרות החינוך בעיר. סיים 12 שנות לימוד. סובל מהפרעות קשב וריכוז, הוריו התנגדו לטיפול תרופתי שהוצע לו במסגרות החינוך ולא התמיד בלימודיו. התגייס לשירות צבאי חלקי, תחילה בחיל השריון ומשסירב הועבר לחיל התותחנים. סבל מקשיי הסתגלות וערק משרות. ריצה

מאסר עד שהוחלט על שחרורו המוקדם. לאחר שחרורו המשיך להתגורר באילת. השתלב בעבודות מזדמנות לתקופות קצרות. כחודשיים עובר לעריכת התסקיר עבד בקיוסק.

הנאשם צרך אלכוהול בנסיבות חברתיות, לרוב בסופי שבוע ולעיתים באמצע שבוע, כשיצא לאירועים חברתיים. היו מקרים בהם שתה לשוכרה. בכל בילוי חברתי צרך אלכוהול על רקע רצונו להשתלב. בשל תעסוקתו בקיוסק יצא בתדירות נמוכה יותר. בגיל 18 החל לצרוך קנבואידים, ובשנה וחצי עובר לעריכת התסקיר צרך קוקאין ודוסה, בעיקר במסיבות, על רקע צריכת חבריו ורצונו להשתלב. נהג להמר בווינר בעבר ובעל חברים מהמרים. שלל בעייתיות בתחום. מזה כשנתיים לא מהמר כלל. שלל בעייתיות בתמכרות לסמים ואלכוהול ולא סבר שזקוק לטיפול בתחום ההתמכרויות. לדבריו, סמים ואלכוהול הגבירו דימויו העצמי. הגם שהתקשה להגביל עצמו מצריכת חומרים ובפרט אלכוהול בבילויים עם חבריו - ביטא נכונותו להפסיק הצריכה ולהגיע למעקב בדיקות שתן. ביוני 2022 מסר 2 דגימות שתן, בראשונה נמצאו שרידי קנבואידים ובאחרונה מ-28/06/22, לא נמצאו שרידי סם.

ב. הנאשם נטל אחריות מלאה על ביצוע העבירה וביטא חרטה. ברקע לביצוע העבירה גירוש מבית הוריו, לאחר שגילו כי במשך תקופה ארוכה גנב מהם כסף, בו רכש טלפון, חופשות במלון וצימרים, אלכוהול, ביגוד וכדומה. משנותר ללא אמצעים כלכליים וללא כסף לרכישת מזון, התפרץ לבית הכנסת. הנאשם ביטא הבנה לכך שלו קשיים בהצבת גבולות פנימיים.

ג. שירות המבחן התרשם כי שאיפותיו הנורמטיביות להתקדמות והשתלבות בתעסוקה, רשת משפחתית תומכת, נכונותו להפסיק צריכת חומרים פסיכואקטיביים, בדיקת השתן שנמצאה ללא שרידי סם, ונכונותו לבחון הליך טיפולי המותאם לצרכיו, לצד העובדה ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות - מהווים גורמי סיכוי.

ד. לאחר שנסקרו גורמי הסיכון: צעיר, נעדר גיבוש ובשלות, מופנם, מתקשה לבטא רגשותיו וקשייו, לשתף קרובים בסביבתו, קשיי קליטה, קושי להשתלב חברתית בילדותו, קשרים חברתיים שליליים ולא מותאמים, נטייה להיגרר אחר בני גילו, על אף שמודע למחירים ולהשלכות, צריכת חומרים פסיכואקטיביים, מודעות מצומצמת לתלות בהם, קשיי הסתגלות במסגרות השונות לרבות חינוכית, צבאית, משפחתית ותעסוקתית, גבולות פנימיים רופפים, תלותי ונעדר יכולות לעצמאות, התקשה לגלות אחריות על חייו, פעל באופן אימפולסיבי לצורך סיפוק דחפיו ועל רקע רצונו להשתייך לקבוצת השווים - העריך שירות המבחן קיומה של רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות, בפרט בתחום הרכוש, שניתן לצמצמו בטיפול מתאים.

ה. ואכן, כפי שעלה מהתסקירים מיום 12.9.22 ו-10.1.23, הנאשם מסר בדיקות שתן ללא שרידי סם ושירות המבחן התרשם כי אין נזקקות טיפולית בתחום ההתמכרויות. הנאשם שולב בקבוצת טיפול לגברים עוברי חוק מ-6.9.22. לא היו מפגשים במהלך חגי תשרי ובתחילה גם התקשה להתמיד, אולם חל שינוי חיובי והומלץ על דחית הדין לבחינת המשך שיתוף הפעולה עם ההליך

הטיפול.

1. בתסקיר המסכם מ-22.3.23, נמסר כי הנאשם השתלב בקבוצה הטיפולית ובניגוד לתחילת הקשר עמו - ניכר כי חל שינוי מהותי וחיובי בשיתוף הפעולה והקפיד להגיע לכל המפגשים. במהלך הטיפול נעשתה העמקה ובחינה ביקורתית לגבי בחירותיו, זיהוי מצבי סיכון, הקניית דרכים יעילות להתמודדות בשעת משבר ודחק. הנאשם נטל חלק גם בפעילות עמותת "לוטן", העוסקת בהדרכת מסעות הישרדות-טיפוליים-חינוכיים-ערכיים במדבר, כחלק משיטת טיפול, הכוללת אתגרים ומשלבת את יתרונות המסע בטבע, הלמידה החוויתית והפסיכותרפיה.

2. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם נמצא בעיצומו של הליך שינוי, מפנים את התכנים המועלים, קשוב לחבריו לטיפול. המשך שילובו בטיפול יסייע להקנות לו רכישת מיומנויות תקשורת וביטוי מילולי, אשר יסייעו בקידומו במישורי חייו השונים וכן יסייעו לו לבטא את רגשותיו ורצונותיו. שירות המבחן התרשם כי הרקע לביצוע העבירה היה התחברותו לחברה שלילית ולא מטיבה, תוך שנגרר אחרי בני גילו, בשל החשיבות שראה בהשתייכות חברתית ובפרט לאור היסטוריית ילדותו, שאופיינה בקשיים להתחבר חברתית לאחר עלייתו ארצה מצרפת בגיל צעיר מאוד.

3. מאז שילובו בטיפול, הנאשם עובד לראשונה בחייו ולאורך זמן, מגלה יציבות ואחריות גם במסגרת הטיפול ומשך התחזקה ההתרשמות מחשיבות ההליך הטיפולי עבורו והתרומה של הליך זה לחייו ומצבו.

4. לאור כל האמור, שילובו בהליך טיפולי כחצי שנה, שיתוף פעולה מלא, כשניכר כי הטיפול והקבוצה משמעותיים עבורו ומהווים נדבך חשוב ומשמעותי בהליך שיקומו, לאור העובדה כי מזה כשנה וחצי שלא נפתחו לו תיקים פליליים חדשים, לאור העובדה כי בחצי שנה האחרונה חל שינוי חיובי משמעותי במצבו, כפי שבא לידי ביטוי בין היתר בשילובו בתעסוקה סדירה ובקיום שגרה מסתגלת ונורמטיבית - **העריך שירות המבחן כי הסיכון להישנות עברות הצטמצם משמעותית.**

5. **אשר על כן המליץ שירות המבחן על הטלת ענישה שיקומית-חינוכית, הכוללת צו מבחן ו-80 שעות של"ץ לשנה, במהלכה ימשיך שילובו בטיפול.** לאור העובדה כי מדובר בצעיר, העומד לדין לראשונה בחייו, לאור החרטה והתובנה אותה מגלה באשר לפסול שבהתנהלותו, לאור העובדה כי חל שינוי משמעותי במצבו ובתפקודו, כשניכר כי פועל לקדם מצבו ושאיפותיו כיום, התרשמות שירות המבחן עורך שינוי בדפוסיו ואורחותיו, הצמצום בהערכת הסיכון, **בכדי לא לחבל בהליך השיקום בו מצוי וכן בכדי לא לחבל במאמציו לקדם חייו ומצבו במסגרת תעסוקה עתידית - המליץ שירות המבחן על ביטול הרשעתו בדין.**

9. אשר על כן מקובלת על טענת ב"כ הנאשם כי נוכח ההליך הטיפולי המשמעותי שהנאשם עבר מדובר

בהמלצה מבוססת. הנאשם התגייס להליך הטיפול, משתף פעולה עם שירות המבחן, נרתם להליך ונתרם ממנו. אכן מדובר בתסקירים ממצים. שירות המבחן בחן את ההיבטים החיוביים והשליליים של הנאשם כנטען על ידי ב"כ הנאשם. שותפה אני לעמדת ההגנה ולהתרשמות שירות המבחן כי הנאשם לקח אחריות על חייו ומעשיו וערך שינוי משמעותי בדפוסי.

10. בטיעוניה לעונש ביקשה המאשימה למקם את הנאשם ברף הנמוך של המתחם ולהשית עליו מאסר בפועל, מאסר מותנה והתחייבות. המאשימה טענה כי אין לקבל המלצת שירות המבחן בין היתר בשל היעדר מסמכים התומכים בהמלצה. אולם יש לזכור כי בפסיקה לא נקבעו מסמרות באשר לצורך להצביע על פגיעה קונקרטית במקום העבודה. התכלית היא שלא לשים מכשול בפני נאשמים ולאפשר להם להשתקם ולחזור ולהשתלב בחברה יצרנית ובקהילה, גם באותם מקרים בהם לא הוכח נזק קונקרטי [ראו לדוגמא ע"פ 3554/16 **יעקובוביץ' נ' מדינת ישראל** (11.6.17), אליו הפנתה ב"כ הנאשם]. כך גם אם לא הוכחה פגיעה קונקרטית בתעסוקה, אין בכך כדי ללמד שלא הוכחה פגיעה בשיקום הנאשם. ב-רע"פ 8215/16 **יצחק נ' מדינת ישראל** (29.3.17), אליו הפנתה ב"כ הנאשם, קבע בית המשפט העליון כי אף בעבירה חמורה מזו שלפניי, כאשר מדובר היה במי שהורשע בעבירות סיוע לאחר מעשה ושיבוש מהלכי משפט בפרשת רצח קשה וכואבת - קבע בית המשפט העליון כי בהינתן ש"עשויה להיות השפעה שלילית להרשעתו של המערער על עבודתו המקצועית ועל סיכוייו להיקלט בעבודה..." , יש מקום להורות על ביטול הרשעה של צעיר. כך ב-ענין קיזר קבע כב' הש' ברסלר-גונן באשר לנזק הקונקרטי דברים הרלוונטיים גם לענייננו -

"...גם בהקשר של הנזק הקונקרטי מצאנו בשנים האחרונות אפשרויות הגמשה במקרים המתאימים, כאשר כאמור עוצמתה של הפגיעה בערכים המוגנים אפשרה זאת, על מנת לאפשר לעבריין להשתקם ולחזור להשתלב בחברה היצרנית ובקהילה...
בהקשר של הנזק הקונקרטי, נכון להתבונן על כל נאשם ונאשם. לכל אדם קיימים מאפיינים אחרים, הוא נמצא בסביבה מסוימת ואורח חייו ייחודי. על כן, נזקו יהיה לא אחת תלוי בנתוני האישיים, בנתוני סביבתו, הקהילה, התרבות וכיוצ"ב נתונים המשפיעים על יכולת התקדמותו והתפתחותו של אדם בסביבתו..."

11. כך, הסתייעות ב"מקבילית הכוחות" ב-ענין קיזר הובילה למסקנה כי גם באותם מקרים בהם לא הוכח נזק קונקרטי, אולם מדובר במי שנמצא בעיצומו של הליך טיפולי ואשר הרשעה יכולה לפגוע בהליך זה - נכון וראוי להורות על ביטול ההרשעה, כשהעבירה, בנסיבותיה, לא הובילה לפגיעה חמורה בערכים המוגנים, וכלשונו של כב' הש' ברסלר-גונן -

"ההליך אינו נקמני, וכאמור יש לעודד אפשרויות חרטה במהלך מעשה עברייני. האופן שבו פעל המערער במהלך חייו והתנדבותו ושירותו בקהילה, בהחלט צריכים לעמוד לזכותו בעת שהוא נותן את הדין על עבירה שביצע. המקרה שלפנינו מדגים לטעמי את האיזון הנכון במקבילית הכוחות שבה ינתן משקל רב יותר לכך שמדובר באירוע חד פעמי שאינו מאפיין את אורח חייו של המערער, לחרטה המוכחת במהלך האירוע. כך יש לתת משקל לדימוי העצמי של המערער בעיני עצמו ובעיני קהילתו, ובכלל זה בעיני חבריו לנשק בהגנה על שדות היישובים ורכוש התושבים, כמו גם בעיניהם של הילדים ובעלי הצרכים המיוחדים אשר נהנים משירותיו ההתנדבותיים; הכל מבלי להקל ראש מחומרת העבירה עצמה.
לטעמי לא יהיה בביטול ההרשעה כדי לפגוע בהרתעה הנדרשת ובמסר הנובע מראיית בית

המשפט את חומרת האירוע ואת הפגיעה בערכים המוגנים הנובעים מהמעשה אלא, מתן ביטוי קונקרטי גם לשיקולים האישיים בנסיבות העניין".

12. זאת ועוד, ב-ענין אבו מדיעם קבע כב' הש' דינו, כי

"עת משתכנע בית המשפט כי סוג העבירה אינו מחייב את הרשעת הנאשם, יש בכוחו לבחון את הפגיעה בשיקומו של הנאשם בפריזמה מרוככת יותר, במובן זה שגם אם לא מוכח נזק קונקרטי או אף מידת וודאות קרובה לקיומו של נזק קונקרטי, אלא אך 'השפעה שלילית להרשעתו של המערער על עתידו המקצועי ועל סיכוייו להיקלט בעבודה, לפחות במגזר הציבורי' (פרשת אברהם יצחק), הרי העולה מהמקובץ יניב מסקנה כי בנסיבות מקרה נתון, על מאפייניו, יהא בכוחו של בית המשפט לשקול את ביטול ההרשעה".

וכי די בקיומה של "הסתברות קרובה למדי" שנאשם "ייתקל בקושי ממשי" להתקבל לעבודה או לקבל רישיון "על רקע הרשעתו. למצער, ניתן לומר כי להרשעתו תהא 'השפעה שלילית' על עתידו המקצועי ועל סיכוייו להיקלט בעבודה, לפחות במגזר הציבורי" כדי להוביל למסקנה שניתן לסיים את התיק בביטול הרשעה.

13. לכך יש להוסיף כי הרשעה עלולה לפגוע בסיכויי שיקומו, בהמשך ההליך הטיפולי שנמצא בעיצומו ובפרנסתו. כאן המקום לציין כי תודות להתגייסותו להליך הטיפולי, לראשונה בחייו יש לנאשם יציבות תעסוקתית והוא עובד דרך חברת אבטחה בנמל אילת. מקובלת עלי טענת ההגנה בהודעה שהוגשה, לפיה הנמל הוא אחד הגופים המוסמכים לקבל מידע מהמרשם הפלילי על אודות מי שמנסה להתקבל לעבודה במסגרתם, בהתאם לחוקים אליהם הפנתה ב"כ הנאשם ולאסמכתאות מתוך אתר האינטרנט של האתר, שם נרשם במסגרת דרישות התפקיד "עבר ללא דופי". לא נעלם מעיני רישומו הפלילי. לצד זאת, מדובר בהרשעה בהעדר מן השירות מ-26.10.19. מאז לא נרשמו לחובתו עבירות כלל. מדובר בעבירה ישנה, שהתיישנה ב-24.11.19 ועתידה להמחק ב-24.11.24.

14. לבסוף אציין, כי בדבריו בבית המשפט הנאשם מסר כי הטיפול שינה אותו בדברים רבים וקידם אותו. לדבריו, למד מטעויות העבר, מבקש להתקדם ולהצליח ומצטער על מעשיו.

סוף דבר

15. כאמור לעיל, הנאשם הודה בביצוע העבירה, הביע חרטה כנה ואמיתית. מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם, כי בהינתן גילו הצעיר של הנאשם, חלוף הזמן מביצוע העבירה במהלכו לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים, התרשמות שירות המבחן מהתגייסותו להליך הטיפולי, העובדה שהודה בהזדמנות הראשונה כבר בחקירתו במשטרה, נסיבות ביצוע העבירה והיותה ברף הנמוך של עבירות הרכוש - מתקיימות בעיניו של הנאשם שתי הדרישות שנקבעו ב-הלכת כתב, שכן ההרשעה עלולה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם וסוג העבירה, בנסיבות המקרה, מאפשר לוותר על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. אשר על כן, אני קובעת שהנאשם ביצע עבירת התפרצות למקום תפילה, אולם באיזון בין האינטרס הציבורי בהתרת היחיד והרבים, לבין אינטרס שיקום הנאשם, נוכח נסיבות חייו, הליך הטיפול והשיקום והחשש שהרשעה תפגע בעתידו,

בהינתן ההודאה, הבעת החרטה וההתרשמות כי הסיכון שיחזור על מעשיו פחת מאוד - **אני מורה על ביטול הרשעת הנאשם, כך שההליך יסתיים ללא הרשעה.**

על הנאשם להצהיר על התחייבות בסך 5,000 ₪ למשך שנה מהיום, שלא יעבור כל עבירת רכוש. על הנאשם להצהיר על ההתחייבות היום. לא יצהיר על ההתחייבות היום - יהיה על הנאשם לרצות 30 ימי מאסר בפועל לשם כפיה.

הנאשם יבצע 80 שעות שירות לתועלת הציבור (להלן: של"צ), בהתאם לתכנית שגובשה עבורו על ידי שירות המבחן (להלן: **צו של"צ**). ככלל שיהיה צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יבצע את ההתאמות הנדרשות וידווח על כך לבית המשפט.

הנאשם יעמוד בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום (להלן: צו מבחן).

מובהר לנאשם כי אם לא יעמוד בצו השל"צ או בצו המבחן, יוחזר עניינו לדין בבית המשפט, הוא יורשע ודינו ייגזר מחדש.

המזכירות מתבקשת להעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן צו כללי למוצגים: להשמיד, לחלט ולהשיב לבעלים, לפי שיקול דעת היחידה החוקרת.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתנה היום, כ"ה סיוון תשפ"ג, 14 יוני 2023, במעמד הנוכחים.